

Сви нестабилни региони какав је и Балкан представљају полигон за игре затворених структура. То је зона у којој обавештајне службе бацају своје мреже, каже за Спутњик Андреј Фурсов, руски историчар и социјални филозоф.

У нестабилним зонама држава је слаба, а где је тако, њено место заузимају криминалне структуре и специјалне службе, па су то зоне игара скоро неконтролисаних затворених структура, објашњава Фурсов који је у Србији боравио на позив Института за европске студије где је одржао семинар о криптоисторији.

Ако је објашњење за криптоисторију да савремени проблеми вуку корен из дубине векова, а древност неочекивано пушта изданке у наше доба, да ли то значи да има истине у причама о утицају група попут Опус деи, Билдерберга и Трилатерале?

— Наравно да је то истина. И та истина је веома једноставна. Ствар је у томе да капитализам као систем не може да постоји без тих затворених група о којима говоримо. Буржоазија, посебно финансијска, има интересе у другим државама и може да их реализује само кршећи законе и своје и других држава, али то је кажњиво. Зато су капиталу од самог почетка биле потребне структуре које стоје изнад државе, затворене су, а пожељно и тајне и делују систематски. Без онога што се зове закулисно, капитализам не може да функционише. Коминтерна, организација која је званично постојала, тајно је припремала револуције, финансирала устанке, тј. бавила се заверама. Коминтерна се проучава у оквиру историје међународних односа. А финансијска интернационала, која ради, исто не спада у међународне односе него се проглашава конспирологијом. Увек се сетим шта је рекао Троцки када се 1917. вратио из Америке у Русију: да главни револуционари седе на Волстриту.

Да ли криптоисторија има научну позадину и из каквих извора прикупљате податке?

— Радим искључиво са отвореним изворима, али треба умети да пажљиво читаш и да постављаш права питања. Честертон има причу у којој главног јунака, детектива оца Брауна питају где паметан човек крије каменчић. А патер Браун одговара: Међу каменчићима на морској обали. А где паметан човек крије лист? Међу сувим лишћем у шуми. А где паметан човек крије праве бриљанте? Међу лажним бриљантима. Многе тајне леже на површини, али људи их или не виде или не желе да их виде. Почетком '90-их година, мој колега је радио у САД и делио кабинет са Кондолизом Рајс, која је тада била само професор. И она му је говорила: Шта то радите тамо у Совјетском Савезу и у Русији — ако нешто нећете да се објави, одмах забрањујете. Ми радимо друкчије. Рецимо, сазнамо да неки новинар намерава да објави нешто незгодно о некој важној личности. Прво га молимо да то не уради и покушавамо да га потплатимо, али ако је он принципијелан, радимо на други начин. Проналазимо другог новинара, дајемо му сензационални материјал против човека о коме пише онај претходни новинар. Он пише чланак, али треба брзо да га напише, објављује га, диже се прашина у жутој штампи. Али ми му дајемо 10 одсто истине и 90 одсто лажи. Затим га разбијемо у парампарчад, и кад изађе књига оног првог човека, сви кажу: ма то је бесмислица, већ је била слична књига, то је жута штампа.

Шта се добије кад се укрсти конспирологија и традиционално нестабилни регион какав је Балкан? Ко ме би ишао у корист могући нови сукоб на Балкану, будући да је Министарство спољних послова Русије управо упозорило да расте конфликтност на Балкану?

— Да би се одговорило на то питање, морамо се мало вратити у деведесете године. Када се распао СССР, колективни Запад дошао је на идеју о томе да се формира нови светски поредак. И тај термин се појавио 1992. године. Али испоставило се да чак и таква држава као што је

Америка има мало оних који су томе дорасли. А било је потребно решавати проблеме светске контроле. Тада је концепцију новог светског поретка заменила шема контролисаног хаоса. То је оно што је покушавао да уради Обама. Премда, када говоримо о Обама, треба имати на уму да Обама, Буш Млађи, Меркелова, Оланд, они су само високи службеници, марионете. Они нису актери, него фигуре које се померају.

Суштина концепције контролисаног хаоса је у томе да се хаотизује највећи део земљине кугле да би мирно место за улагање капитала остале САД, да ЕУ као конкуренција САД утоне у хаос, да проблеме имају Русија, Кина. Али проблем је у томе што контролисани хаос врло брзо постаје неконтролисан, и они пси које су хушкали на некога понекад побесне и уједају газду. На пример, Бин Ладен. Оно што сад видимо — Либија, Ирак, Авганистан — контролисани хаос је постао неконтролисан, а Американци ту ништа не могу. Ситуација у којој се налази Америка подсећа ме на ситуацију старог Рима у епоси Хадријана и Трајана, када су Римљани схватили да не могу да задрже империју и кад су почели да евакуишу своје легионе из Енглеске, да одлазе из Месопотамије. Један од главних проблема САД је како да оду из веома много зона а да ту не дођу њихови конкуренти. Шта да радим у таквом случају? Треба да створим такве проблеме Европљанима да не размишљају о тој зони. Како? Направићу им миграциону кризу. То је војна операција новог типа. И они ће се испетљавати из те миграционе кризе јако дуго. Осим тога, у самој Европи направићу такву неконтролисану зону која ће им исисавати енергију. То је зона Балкана. Сам бог ју је послао, ту је стално турбулентно. Бизмарк је својевремено рекао: У Европи ће обавезно избити нови рат, и избиће због неке глупости на Балкану. Требало је само да дода да ће ту глупост обавезно неко добро припремити.

Како ми овде на Балкану да најбоље избегнемо нови циклус конфликта?

— Прво, да се штити сопствени идентитет, етнички, језички, верски. Није случајно што Запад у целом свету, бар европском, руши идентитете. Обама је 2012. у Лондону рекао да ће 21. век бити век појаве нових нација. тј. вештачки ће се стварати идентитети и борба за очување идентитета је неопходан услов, метафизички зид. Осим тога, мора се јачати одбрамбена моћ. И мора суседима да се објасни да и они могу да постану жртва тог хаоса. Данас су у Европи настале поделе. Успостављен је савез између тзв. десних и тзв. левих на основу борбе за европски идентитет који Европска унија уништава. ЕУ је реални непријатељ Европе, и борба за идентитет Европљана је неоспорно борба за опстанак у историји.

Који је интерес Русије да помогне балканским земљама да спрече конфликте?

— Прво, то је краткорочна геополитика, јер Балкан није далеко од Русије. Друго, то је осећање заједничке историјске судбине, посебно са Србима. И најзад, треће — зоне хаоса се никад не прекидају, то је кумулативни процес. Ако хаос почне на Балкану, он ће се врло брзо спојити са зоном Украјине и даље ће наставити да се шири, и тај део света ће се наћи у стању хаоса. Зато Русија овде решава и своје проблеме, и проблеме Европе, и проблеме Балкана.

Рекли сте да је ЕУ непријатељ Европе. Такође сте писали да је у току рат у ЕУ између две групације западне елите, које сте ви назвали „два престола“. Који су то „престоли“ и који су њихови интереси?

— Кад говоримо о „престолима“, то је свакако метафора. Овде се мора узети у обзир да је структура светског владајућег слоја доста сложена. Тачније, треба говорити о финансијско-аристократским групама, јер Ротшилде ни у ком случају не можемо одвојити од Виндзора, од краљевске куће Холандије, Белгије, тесно везаних за њих Норвешке и Шведске, војводства Луксембурга и Лихтенштајна. То је стара европска аристократија, један део европске аристократије повезане са финансијским капиталом. Други део је Ватикан, Хабзбурзи и

породица Грималди из Монака. Не може се рећи да су оне потпуно супротстављане силе, пре се може говорити о делимичном подудару. Осим тога, постоји и амерички сегмент. Ротшилди и Рокфелери који су иначе супротстављени читав 20. век, али су присутни и у једним и у другим структурама, само у разним пропорцијама. Врх чини неких 30 финансијских, аристократских, монархистичких породица које реално располажу веома озбиљним активама. Не може се рећи да оне реално управљају историјским процесом, већ да спроводе своје пројекте, а они им некад полазе за руком, а некад не. Али међу тих 30 породица склопљено је нешто што је Киплинг назвао „воденим примирјем“: не убијати и не уништавати до краја. Али то правило не важи за оне који су ван тога, зато су породицу Кенеди уништавали кроз три генерације. Те породице су се разгранале и кроз обавештајне службе, универзитетске структуре.

Знате да Србија хоће у ЕУ. Пошто сте рекли да је пет одсто оног што видимо, а остало је под површином, ко рецимо у Европској комисији одлучује о Србији?

— О Србији сигурно одлучује евробирографија у Бриселу. Али постоји једна нијанса. Ствар је у томе што су после кризе 2008. америчке транснационалне корпорације могле да се спасу и да спасу долар само на један начин: било им је потребно да поједу економије југоисточне Азије и да створе пацифичку заједницу. И било им је потребно да поједу Западну Европу као што је деведесетих Западна Европа прогутала Источну. За то су потребне две ствари, које наизглед једна другу искључују: да се ЕУ очува, али да буде слаба. То неће Ротшилди, Виндзори, тј. традиционална европска аристократија и финансијери повезани са њима, кластер Ротшилда. Називам их условно Ротшилд, јер су то топ-менаџери неких 10-15 породица. Американци су били заинтересовани да ослабе ЕУ, али да она опстане, а онима који не желе трансатлантску заједницу потребно је да се ЕУ дефакто распадне. И гледајте шта се дешава: Британија излази из ЕУ и добија се комбинација у три потеза: први — миграциона криза, други — „брегзит“, и трећи — Трамп долази на власт у Америци. Три потеза и мат. Трамп каже „не“ трансатлантској заједници, „не“ транспацифичкој заједници. Можда ће се они вратити на ту идеју, да сутра неће бити промењена ситуација у Европи и они који су били против, ухватиће се за главу и рећи: Треба нам ЕУ. Јер ми сада улазимо у епоху неизвесности и у тој ситуацији ће бити на добитку онај ко уме да користи неизвесност, као сурфер — да лети на таласима, а да пази да не сломи врат и да га не дохвати ајкула.

А како Русија може да сурфује? И да ли то може ако је САД у буџету предвидела суму од 1,1 милијарду долара за супротстављање утицају Русије?

— По правилу, у историји добијају они системи у којима постоји јединство елите и основне масе становништва, ако имају заједничке вредности и ако не постоје социјалне неједнакости. У том смислу, Русија је рањива земља. Један од главних задатака Русије је и усклађивање спољне и унутрашње политике. Ако се то догоди, проблеми ће се решавати.

Да ли нам прети трећи светски рат?

— Светски ратови су настали са капитализмом. Први светски рат био је тридесетогодишњи. Затим је био седмогодишњи рат англо-француски и Наполеонови ратови. Заправо, било је пет светских ратова, и они су се веома разликовали. Уверен сам да ће нови светски рат, а по мом мишљењу он је већ у току, веома личити на тридесетогодишњи рат који су чинила четири локална конфликта у периоду од 30 година. То су били ратови пред улазак у капитализам. Сада ми излазимо из капитализма, капитализам умире. Сада погледајмо карту: Сирија, Украјина, сад ће највероватније да се запали и Централна Азија. Ето вам локални конфликти раздвојени у времену. Осим тога, улазимо у епоху када граница између рата и мира постаје истачкана: догодио се преврат у Либији, а 200 километара даље у Италији људи су се сунчали на плажи.

Тј. ту се ратује, а тамо не, и тих ратних жаришта у свету биће све више. Користим термин „ратомир“, тј. истовремено рат и мир. Али то више неће бити трећи светски рат, рат хаотичног типа. Улазимо у период који не личи на средњи век, него пре на мрачне векове између краја Римске империје и почетка средњег века. Кад кажем хаос за следећих сто година, трудим се да будем оптимиста, али то не значи да у условима хаоса не може да се живи. Просто треба бити спреман на живот у условима хаоса, а у условима хаоса побеђују народи војничке конституције. Руси и Срби су, узгред, такви народи.

А шта ће бити после капитализма?

— У капитализму је најважнији капитал тј. нешто што је материјално. У савременој техници одлучујућу улогу не играју материјални фактори него информативни, духовни. Дакле, они који на Западу планирају будућност полазе од тога да се морају контролисати две ствари: духовна сфера, информације, наука, образовање. И ресурси. Контролу над образовањем успостављамо рушењем традиционалног система образовања. Уништимо образовање, а реална озбиљна наука одлази у затворене структуре. Нови научници су нека врста нових жреца. Основној маси дајте хлеба и игара. Погледајте како се мења реклама. Чак и у цртаћима руше естетику, а она је везана за идентитет. Стварање нових идентитета ломи националне традиционалне културе и ствара друштво у коме су два одсто нови жреци који контролишу информативне процесе и ресурсе. Али опасно је што се то као бумеранг може вратити твојој деци јер ће и они бити идиоти. Погледајте данашњу генерацију западних политичара: Оланд, Меркелова, Камерон, Макрон, Обама, Клинтонова — педесетих година није се могло ни замислити да такви буду на власти. Ипак, парадоксално, пропадање баш западне елите је добро јер се будале могу победити.

<https://rs.sputniknews.com/intervju/201705041111049717-andrej-frusov-intervju/>